

talcem, tu v krogu coperniki, berači, drviši, tam skače divji nagi Sudanez z ovčjo kožo okoli ledja in po bedrih. Koža zopet je navešena z zvončki iz ovčjih parkljev, črnih pa neprenehoma skače, da škrebeta njegova burna obleka, ter se smeje, oh, tako zadovoljnega se čuti, saj ga vse občuduje! V prodajalnicah na obeh straneh pa sedijo prodajalci s podkrižanimi nogami in čuvajo svojo robo. Pot nas pelje mimo mnogih moskej, razvalin z gumbami na steni, iz katerih otroci sesajo vodo iz notranje šterne. Angleški vojaki z rudečo suk-njo, z zeleno-modro prekrižanimi hlačami in belim klobukom, nas spominjajo, da smo blizu našega cilja. Mimo Hasan-moskeje — mojsterko delo čisto arabskega sloga z neverjetno tenkimi in visokimi peterimi minareti — pridemo na slavni grad mesta Kahire.

Trdnjava stoji iz 12. stoletja, njo in Kabrun-moskejo postavil je Juzuf Salah-ed. Din (Saladin), 1823 se je po naključji (?) sprožil smodnik in razdjal moskejo. Na nje mesto postavil je Mehmed-Ali z velikanskimi stroški svojo slavno alabastrovo moskejo. To je res krasota! Toliko zlata, toliko dragocenega mramorja, alabastra, toliko krasnih mozaik-napisov! Podobe in kipe prepovedal je Mohamed.

To tedaj je eden treh slavni mohamedanskih božjih hramov! Prvi je Aja-Sofija v Carigradu, drugi Omar-moskeja v Jeruzalemu, tretji je tu. Poleg vhoda na desni znotraj je grob Mehmed-Alija. Niti altarja niti klopi je videti. Vsaka moskeja ima le svoj mihrab t. j. dolblino, ki zmiraj kaže proti svetemu mestu Meki, tukaj tedaj na izhod. Tu sem se ozirajo pri molitvi. Razven tega sta še dve prižnici, da pri velikih slavnostih oni v nižji prižnici ljudstvu ponavlja to, kar je zgovoril zgoraj glavni pridigar.

Z grada je krasen razgled čez celo mesto tje do slavni piramid. Mesto ima 400 starih in 100 novih moskej, 24 neznatnih kristjanskih cerkvice.

Na izhodu je oni slavni Mamelukov skok in grobovi Mamelukov, beduinskih vojevodov, katere je dal Mehmed-Ali pri obedu po svojih janičarjih posekati, ker so mu bili s svojimi napadi nadležni. Le eden se je rešil z vratolomnim skokom čez zid. Konj je mrtev obležal, junak pa je živel in ga je Mehmed-Ali pomilostil.

Na sever je ko sneg bela gola gora Mokatom. Turška pravljica basnjuje: Ko je Bog ustvaril svet, hotel je poskusiti, je-li mu res vse pokorno, ter zapove, naj se mu naklonijo vse gore. In zgodil se, le gora Mokatom je ostala trdovratna, a v kazen je od Boga prokleta postala nerodovitna.

Vidi se mnogo podrtin, moskej in prebivališč. Kar pada, mora po stari navadi ostati na mestu, ker to je odslej božja last.

(Dalje prih.)

Smešnica. Neki gospod zapazi v mesečni noči tatú z nastavljenostjo, ko hoče ravno zlesti skozi okno neke hiše. »Kaj delaš tu gori, lopov, glej, da se mi takoj doli spraviš!« kriči gospod nad njim. »Pst! gospod«, odgovori tat, »pst! ne dramite me, jaz sem mesečen«.

A. K.

Razne stvari.

(Potrjenje.) Nj. veličanstvo svitli cesar je potrdil deželni proračun za leto 1892, kakor so ga vsprejeli v deželnem zboru dne 6. aprila.

(Vmeščenje.) Slovesno je bilo vmeščenje novega nadžupnika, vč. g. Jarneja Voha, kn. sk. duh. svetovalca in dekana v Konjicah, zadnje nedelje. Cerkveni govor so imeli opat iz Celja, mil. g. France Ogradi, vdeležba

ljudstva, iz trga in iz župnije, je bila velika. O slovesnosti sami izpregovorimo še v prihodnjem listu.

(Imenovanje.) Minister za pravosodje je imenoval g. Karla Martinaka, pristava c. kr. sodnije v Celju, za c. kr. okr. sodnika v Sevnici.

(Železnica.) Za železnico iz Poličan v Konjice se je delo že pričelo in sicer v Ločak. in na nekaterih drugih krajih. Odkupili so se deli posestev, potrebni za železnico, primeroma lahko, samo pri Poličanah se še to ni zgodilo pri nekaterih posestvih.

(Davkarija.) V Šoštanj bode v kratkem mesto c. kr. davkarja prazno in tamošnjim Nemcem (?) lomlje že velik strah njih hrome ude, da utegne na to mesto priti kak Slovenec. Mi pa vprašamo, kaj hoče ondi Nemec, kjer se plačuje davek, skorej brez izjeme, le po slov. posestnikih, trgovcih, oštirjih, obrtnikih?

(Novo sv. mašo) pojeta na veliko gospojnico v Ormoži brata gg.: Matija in o. Jožef Valpotič, prvi je duhovnik domače škofije, drugi pa je frančiškan v Ljubljani. Taka svečanost je pač redka.

(Zborovanje socijalno-demokratskega delavskega društva) vršilo se je uno nedeljo popoldne ob 3 v Trbovljah v gostilni g. M. Plavšaka. Hujskači so zopet prišli dražiti in vznemirjati tamošnjih delavcev. Vendar hvala Bogu, njih vpliv vidno pojem. Le kakih 40—50 rudarjev se je zbralo poslušat nemeškega in slovenskega govora svojih kolovodjev, kljubu temu se nekaterim gospodom hlačiice močno tresejo, ker so naročili 15 žandarjev. Nemira ni bilo nobenega. Upamo, da socijalno-demokratski ne-pridi-prav pobere vsa svoja sila in kopita za vselej iz Trbovelj.

(Podružnice) šulvereina po »Dravskem dolu« so imele o binkoštih občno zborovanje v Vuzenici; bilo je na njem tako veselo, da je nemeško gospodo, kakor pravi »M. Ztg.«, razpodilo le »temno meglojve«. Škoda!

(Društveno.) Prvi občni zbor katol. polit. društva »Edinost« v Vojniku je bil sijajen in šteje društvo že nad sto udov. Kljubu vsem spletkam in žuganjem nemeškutarjev je slo vse srečno, nemeškutarji so iz jeze si najeli neke skripovce, da so jim škripali »Das deutsche Lied«.

(Slovstvo.) V »katoliški tiskarni« v Ljubljani je izšel prvi zvezek Duhovsk. poslovnik, ki ga sestavlja č. g. Martin Poš, Vaški župnik in stane 60 kr. Muzejsko društvo za Kranjsko pa je izdalo drugi letnik svojih zanimivih »Izvestij«.

(Premeščenje.) Iz Brezice pride c. kr. okr. glavar, g. Franc Kankovsky na enako mesto v Maribor, iz Maribora pa pojde g. Ad. vitez Arailza, c. kr. okrajni pristav, v Brezice, da oskrbuje posele okr. glavarja.

(Poštne reči.) Na zboru družbe c. kr. poštarjev, stajarskih in koroških, so sklenili prošnjo do ravnateljstva c. kr. pošte, naj odredi, da bode v vsaki občini, ki nima lastne pošte, posebej posel za listine, ki dohajajo na posestnike dotične pošte. Stvar ni brez vsega, toda občinam bilo bi novih stroškov.

(Šolsko.) Gosp. Anton Ornik, nadučitelj pri Sv. Ani na Krembergu, pride na enako mesto v Lembah in g. Jožef Weixl, nadučitelj pri Mariji Devici v Pušcavi, v Kamnico pri Mariboru.

(Kopališče.) Do dne 15. junija je prišlo v Laški trg 172, na Slatino pa 374 gostov in je to prav malo stevilo, vendar pa jih sedaj vsak dan prihaja večje število. Največ jih je po navadi v meseci juliji in avgustu.

(Iz Brezja) pri Studenicah se nam piše: Dne 12. junija smo imeli volitvo za odbornike naše občine in smo, če tudi težko, z našo vso močjo zmagali. Gg. Baumann, stari in mladi, sta se strahovito napenjala, da našemu sedanjemu predstojniku krono rešita, pa hvala Bogu, še imamo pametne može, kateri izpoznajo,

